

Vereeniging tot bevordering der grafische kunst: DE GRAFISCHE.

Een verenigingsmens was Jan Giesen niet echt. Als een vereniging daadwerkelijk en praktisch iets kon bijdragen aan zijn passie, wilde hij van de betreffende faciliteiten graag gebruik maken en werd alleen daarom dan lid van die vereniging.

In Vlissingen in 1921 en 1922 was hij lid van Kunstkring Het Zuiden, omdat hij daardoor gedurende de zomermaanden kon exposeren in het Badpaviljoen op de Boulevard.

Terug in Den Haag werd hij lid van de Haagsche Kunstkring en van De Onafhankelijken, via deze laatste was hij lid van de Beroepsvereniging van Beeldende Kunstenaar oftewel De Federatie.

Bij al deze verenigingen was hij slechts gebruiker van de faciliteiten en zag men hem ook alleen maar bij het gebruiken daarvan, voornamelijk de exposities.

In 1941 toen de Onafhankelijken zich conformeerde aan de Kulturkammer van de toenmalige bezetter, zegde hij dit lidmaatschap op en werd lid van de Grafische.

Een aantal goede vrienden van Jan waren sinds de 20er jaren al lid van de Grafische, met name Jan Franken, Gert van der Hoef, Dirk Nijland en Fokko Mees.

Eind 20er jaren was Jan wel bestuurslid (secretaris) van De Werkers, maar dit was niet zo zeer een vereniging maar meer een clubje samen exposerende beeldende kunstenaars zonder verdere andere doelstelling.

De Grafische organiseerde vanaf het begin van haar bestaan in 1912 jaarlijks één of meer exposities voor haar leden, die bij het publiek in hoog aanzien stonden vanwege de kwalitatief hooggevalueerde werken die er getoond werden.

De exposities werden dan ook in gerenommeerde musea en expositieruimten georganiseerd zoals het Stedelijk museum in Amsterdam, Museum Fodor in Amsterdam, het Bonnefanten museum in Maastricht en in 1954 zelfs in het Nationaal museum van Stockholm.



Escher met zijn medebestuurders van de 'Grafische', juli 1960. Van links naar rechts, staand: Jan Bezemer, Cor Bassant, Lou Strik, M.C. Escher. Zittend: Gerd Arntz, Hans van Dokkum, Pam Rueter. Escher was jarenlang archivaris van de "Grafische", vereniging tot bevordering der Grafische Kunst



De exposities waren verkoopexposities en de bezoekers konden het werk direct aankopen voor de prijzen, die in de catalogi vermeld stonden. Dit was voor de bezoekers een voordeel, want zij zagen direct de prijs van het werk dat hen raakte en kregen geen kans om die eerste emotie weg te laten ebben nadat ze de expositie verlaten hadden. Er werd dan ook goed verkocht ten voordele van de exposerende kunstenaars en de oplage kon per expositie aangepast worden aan het succes van de voorgaande.

Uit catalogusonderzoek is gebleken, dat Jan Giesen aan de volgende exposities heeft deelgenomen:

1953: Museum Fodor Amsterdam in september met een kleurenlitho

1954: Bonnefanten museum Maastricht in maart met een viertal werken,

1954: Museum Fodor Amsterdam in augustus met een viertal werken,

1954: Nationaal museum Stockholm met een kleurenlitho,

1955: Stedelijk museum Amsterdam in maart/april met twee kleurensnedes,

1961: Expositiezaal Lijn baan Rotterdam in maart/april met twee werken,

1961: Stedelijk museum Amsterdam in mei/juni met een tweetal werken.

Mogelijk heeft hij aan nog meer exposities van de Grafische meegewerkt, doch hiervan is geen bevestiging gevonden.



Uit krantenrecensies van de jaren 1953-1955 blijkt dat er veel waardering is voor het kleuren drukwerk van Jan Giesen, dat hij op de diverse exposities laat zien.

Bijvoorbeeld:

Dagblad De Waarheid op 12 september 1953:

Zoals gewoonlijk zijn velerlei richtingen vertegenwoordigd van de kleine boek-vignettea en de wat ouderwets aandoende, intieme ets tot de kleurenlitho, waar Jan Th. Giesen bijv. een nieuw geluid laat horen.

Limburgs Dagblad op 25 maart 1954:

Het werk van Jan Th. Giesen wiens kleurendruk "Verloochening" – een virtuoos, knap werkstuk – het pièce de resistance der tentoonstelling uitmaakt, is verschillend van kwaliteit.

Dagblad De Waarheid op 21 maart 1955:

Een moderne interpretatie van bijbelse gegevens streeft Jan Th. Giesen na, terwijl M.C. Escher een eigen plaats blijft innemen met zijn technisch wetenschappelijke phantasieën.

Voor veel kunstenaars heeft De Grafische in de loop van haar bestaan veel betekend, door het voortdurend aanbieden van de mogelijkheid tot exposeren en verkopen van hun werken en vooral ook het feit dat vooral kwaliteit vertoond werd en alle ontwikkelingen op grafisch gebied voor een breed publiek zichtbaar gemaakt werden. Het gaf ook de deelnemende kunstenaars onderling de mogelijkheid om elkaars werken te zien en te bediscussieren. Een kleine tweehonderd grafische kunstenaars zijn in de twintigste eeuw lid geweest van De Grafische.